

רבי שמעון אמר, קול השפר - מקום שקול יוצא ממנה נקרא שופר. עוד אמר רבי שמעון, בא וראה, קול השפר - מקום של קול, הינו שפתותם (דברים ח) כי על כל מוצא פי ה' ייחיה האדם. מה זה מוצא פי ה'? זה קול טיר שיעיא משופר, וזה קול השופר, הוא גדול מכל שאר הקולות הפתחות נים חזק מאד, ועל כל שאר הקולות חזק מאד, ועל כל שאר הקולות לא נאמר חזק מאד. (אמר רבי שמעון) בקול השופר זהה תפלתו, וזהו שנקרה קול גדול, שפתותם קול גדול ולא יסף. ונקרה קול דממה דקה, אוור המנורות, שהוא זה ודקיק ומזכך ומאר לפל.

דממה, מה זה דממה? אמר רבי שמעון, שאריך אדם לשתק מקומו ולהחסם את פיו, פמו שאמיר (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מחתוא בלשוני אשמרה לפי מהסום. דממה היא שטקה שלא נשמעת החוצה. וירה העם וינעו ויעמדו מרחוק, שראו מה שרוא. וינגע, פמו שנאמר (ישעיה) וינגע אמרות הפספים מקול הקורא.

שנינו, מה כתיב ביחסאל כשרהה גבורות הנ הגות הקודוש ברוך הוא, שפתותם (חווקאל א) נארה והגה רוח סערה באה וגוז. אלה רוח סערה? אמר רבי יוסי, כדי לשבר ארבע מלכיות. אמר רבי יהונה, שנינו, רוח גודלה שמתעוררת בהנוגות הגבורה שלמעלה באה מן האפון. לא כתיב מצפון אלא מן הצפון, מן אותו הצפון, אותו שנדע למעלה, אותו שטמיר וגניו למעלה.

ענן גדול ואש מתלקחת, שהיה אחוז בו (ולא אחזה, אחזה בערךיו וכו'), ולא היה אחוז בצדיו לעזרה כדי, ששנינו, שלוש פעמים ביום יונק

רבי שמעון אמר, קול השפר, אתרא דקלא נפיק מגיה, אקרי שופר.תו אמר רבי שמעון, פא חז, קול השופר: אתרא דקלא, הינו דכתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי' ייחיה האדם. מי מוצא פי יי'. דא קול (ס"א הנפיק משופר והוא קול) השופר, הכתיב וקول שאר קלוי תפאי, ותקיפה מבלהו, דכתיב וקול שפר חזק מאד, ועל כל שאר קלין לא אהמר חזק מאד. (נ"א אמר רבי שמעון) בהאי קול השופר תליא כלא, ודא הוא דאקרי קול גדול, דכתיב קול גדול ולא יסף. ואקרי (מלכים א ט) קול דממה דקה, נהירו דבוציני, לההוא זה ודקיק, וזכה ונחיר לכלא.

דממה, מה זו דממה. אמר רבי שמעון, הצעי בר נש למשותקא מגיה, ולמחסם פומיה. כמה דעת אמר, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מחתוא בלשוני אשמרה לפי מהסום. דממה היא שטוקא דלא אשתחמע לבר. וירה העם וינעו ויעמדו מרחוק, דחמו מה דחמי. וינעו כמה דעת אמר (ישעיה) וינוע אמות הפסדים מקול הקורא.

חאן, מה כתיב ביה ביחסאל, בד חמא גבורן נימוסי קדרשא בריך הוא, דכתיב, (חווקאל א) נארה והגה רוח סערה באה וגוז, רוח סערה אמאי. אמר רבי יוסי, לתברא ארבע מלכונות. אמר רבי יהונה, פגינה, רוחך רבה, דאתעד בנימוסי גבורה דליילא באה מן האפון. מاظפון לא כתיב אלא מן הצפון ההוא דאשתחמודע לעילא, ההוא דטמיר וגניז לעילא.

ענן גדול ואש מתלקחת, להוה אחד ביה, (ס"א ולא אחיד, אחיד בסטרוי וכו'), ולא להוה אחד בסטרוי לא אהערא דינא, דתגינן, תלת זמיגן ביומה,